

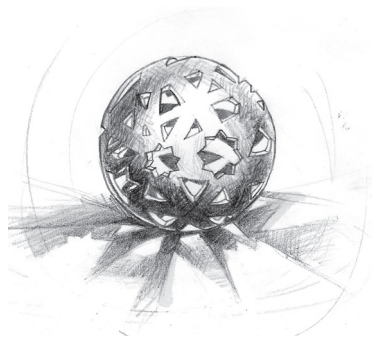
Stefan Gemmel

Varázsgömb

Kezdődik a kaland

Katharina Drees illusztrációival

Fordította Bán Zoltán András

SCOLAR **KID**

A mű eredeti címe: *Im Zeichen der Zauberku­gel*
– *Das Abenteuer beginnt*

Szöveg: Stefan Gemmel
Illusztrációk: Katharina Drees

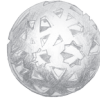
Copyright text and illustrations © CARLSEN Verlag GmbH,
Hamburg, Germany, 2015
First published in Germany under the title
Im Zeichen der Zauberku­gel – Das Abenteuer beginnt
All rights reserved

Fordította: Bán Zoltán András
Hungarian translation © Bán Zoltán András, 2023
Hungarian edition © Scolar Kiadó, 2023

Minden jog fenntartva.
A mű egyetlen részlete sem használható fel, nem tárolható
és nem sokszorosítható a kiadó előzetes írásbeli engedélye nélkül.

TARTALOM

A tiltott bejárat	7
Sally és Liv	39
Sahli cselvetése	52
Zajok a padláson	61
Az átok	65
Pillantás a gömb belsejébe	79
Argus birodalma	86
Sahli a gömbben	89
Felkészülés az utazásra	109
Három kívánság: az első	114
Utazás a világok között	127
Három kívánság: a második	130
A kinkeserves harmadik kívánság	138
Macskavarázslat	158

A TILTOTT BEJÁRAT

Most vagy soha!

Alex úgy rohant fel a lépcsőn, mintha egy szellem üldözné. Duplán vette a fokokat. De aztán megbotlott, és majdnem hasra esett. Szerencsére még éppen meg tudott kapaszkodni. Úgy sajgott a keze, mintha ráomlott volna az egész ház. Mindegy! Nem állhat meg. Már csak pár órája maradt, ha egyáltalán. Tehát fel-tápászkodott, és az utolsó lépcsőfokokat már óvatosabban mászta meg. Végre megint zavartalanul lehet egyedül a padláson. Hurrá!

Ma jött el a napja, hogy kinyissa a tiltott ajtót, amelyet az utolsó látogatásakor fedezett fel a padláson, jól elrejtve egy régi szekrény mögött.

A tiltott bejárat – legalábbis így nevezte a nagymamája, amikor Alex hét elején a vacsoránál erről kérdezte. Úgy hangzott, mint valami ósdi kalandregény, de a nagyfi igencsak komolyan gondolta.

– Senki sem mehet be rajta! Megértettétek? Ez a bejárat szigorúan tilos a számotokra! Mindenkinek! Van ott valami, amit tilos látnotok! És veszélyes is odabent. Aki bemegy, nem kap vacsorát. És reggelit sem!

Ilse nagyfi hajlott rá, hogy minden problémát a szakácsművészetével oldjon meg. Ráadásul ilyenkor mindig roppantul fontoskodó arcot vágott, és figyelmeztetően emelte fel a mutatóujját, hogy világossá tegye, mennyire komolyan gondolja az egészséget. Aztán ételmegvonással fenyegetett, vagy azzal, hogy egy héten át lencseleves lesz ebédre. Nagyon szigorú volt az ilyen ügyekben.

De persze éppen ezzel keltette fel Alex érdeklődését. Mostantól szó sem lehetett nyugodt vacsorázásról. A srác agya lázasan dolgozott: vajon mit tudhat ez a tiltott bejárat?

A nagyfi természetesen rögtön észrevette, hogy Alex lélekben egész máshol jár. Megcsóválta a fejét, és maga elé

mormolta: „Tisztára mint a nagyapja...” De aztán megint gyengéden simogatni kezdte a Kadabra nevű macskát, aki az ölében lustálkodott. Alex nem volt biztos benne, hogy jól hallotta. Talán csak képzelte az egészet. Ugyanis Aurelius nagyapáról soha nem beszéltek a családban.

Sally és Liv, Alex új testvérei New Yorkból érkeztek. De a személyiségük alapján akár a vér szerinti nővérei is lehettek volna. Hihetetlen kis boszorkány volt mindkettő.

John, a lányok apukája, már két éve Alex anyukájához költözött New Yorkból. Tulajdonképpen minden klasszul alakult az új családjában, még annak ellenére is, hogy a szüleinek nem sok ideje maradt Alexre. De ugyanígy volt már az igazi apukájával is. Így aztán többnyire azt csinálhatta, amihez kedve szottyant.

Azóta Sally és Liv is részt akart venni mindenben. Pedig Alex megpróbálta mindig kihagyni őket. Mert tényleg az idegeire mentek. Csak akkor voltak ártalmatlanok, ha aludtak, de Alex még ebben sem volt ezer százalékgig biztos. A két kiscsaj együtt valóságos időzített bomba volt. De most már a családhoz tartoztak,

ezért a vakációt ők is Alex nagyjánál töltötték. Ráadásul Ilse mama remekül kijött a lányokkal. Jelentsen ez bármit is...

És most, éppen ebben a pillanatban is együtt mentek be a városba vásárolni. Már megint...

– Csajos dolgok... – motyogta Alex megvetően, és örült, hogy nyugalom lett a házban. Semmi idegtépő kuncogás, semmi edénycsörömpölés a konyhában. Semmi, csak a csend! Na és persze a csábító lehetőség, hogy kinyissa a tiltott bejáratot.

Alex már tegnap, amikor a nagyi elment kicsit sétálni a lányokkal, kipakolta, és oldalra tolta az ajtó előtt álló szekrényt. Egy órán át dolgozott!

Hogy az ember feljusson a padlásra, ahhoz egy szűk, sötét lépcsősoron kellett felmenni a legfelső emeleten lévő kis ajtóhoz. Mögötte terült el a hatalmas padlástér. Noha senki nem volt a házban, Alex mégis lábujjhegyen osont a tetőtér leghátsó részén elhelyezkedő tiltott bejáráshoz. Nagyon elővigyázatosan lépkedett a nyikorgó padlódeszkákon, amelyek évtizedek óta nem találkoztak a napfényel.

Aztán óvatosan rátette a kezét a kilincsre. Úgy saccolta, hogy még két órája maradt. Két óra, amelyet egyedül tölthet a titkos...

De az ajtó nem nyílt ki. Alex lenyomta a kilincset, megrázta, de az ajtó egyetlen millimétert sem engedett.

– Zárva van? – csodálkozott Alex, de aztán észrevette, hogy semmiféle zár nincs az ajtón. Csak ez az árva kilincs.

– Érdekes... – suttogta maga elé a fiú. Lehasalt a földre, és belesett az ajtó alatti szűk résen. Nyilván tök sötét volt a helyiségben, mert Alex gyakorlatilag semmit sem látott.

Feltápáskodott, megint megragadta a kilincset, de semmi nem történt, az ajtó továbbra sem nyílt ki. Alex csalódottan sóhajtott fel. Ez azért mégis képtelenség! Hogyan lehet zárva az ajtó, ha nincs is rajta zár? Elgondolkodva nézett körül. Remekül kiismerte magát, elvégre már számtalan órát töltött az itt felhalmozódott rengeteg holmi között: mindenféle széthullott díványok és korhadt szekrények heverték. Ablakkeretek üveg nélkül, képkeretek kép nélkül. Rongyok, amelyek egykor ruhák voltak, és ruhák, amelyek rongyként

szolgáltak. Rezsók, amelyeken már senki sem főzött, és mosdókagylók, amelyeket már egyetlen ember sem használt mosakodásra. És közben mindenütt por és kosz, mocsok és szemét.

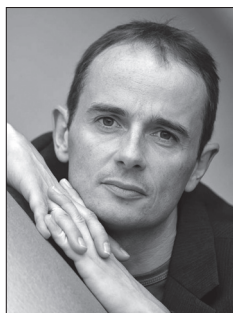
Alexet mindig is vonzotta ez a hely, és szinte már minden cucc megfordult a kezében – persze a port és a mocskot kivéve. Pár dolgot nagyon alaposan szemügyre vett, sőt akadtak olyanok is, amelyeknek nevet adott. A sarokban álló lámpát például úgy hívta, hogy *Darkey*, azaz *Sötétlény*, mert alighanem soha többé nem kapcsolja fel senki. És az egyik szekrényen álló kitömött borznak a *Torzborzka* nevet adta, mert az egyik műszemet olyan ferdén helyezték bele, hogy az állat szörnyen kancsalított.

De mindez most a legkevésbé sem érdekelte. Nem, ma ki akarta nyitni a tilos bejáratot. Ha kell, akár erőszakkal.

Felállt, és nekifeszült az ajtónak. Először kissé tétován, de aztán annál hevesebben, minden erejét latba vetve. És ez gyümölcsözőnek bizonyult, mert az ajtó némileg engedett, és résnyire kinyílt. Vagyis nem volt bezárva, hanem valami eltorlaszolta a másik oldalon. Alex egyre nagyobbra tágította a rést, és végül sikerült

Stefan Gemmel

1970-ben született a németországi Morbachban (Rajna-vidék-Pfalz tartomány). Sikeres gyermek- és ifjúsági könyvek szerzője (műveit eddig 18 nyelvre fordították le).

Az iskolákban és könyvesboltokban tartott különleges felolvasóestjei és workshopjai számos kitüntetésben részesültek. 2021-ben elnyerte a *Legjobb felolvasóművész* díjat.

Katharina Drees

A festés, rajzolás és barkácsolás mindig is kedves foglalatossága volt, és már korán tudta, hogy ezek fogják betölteni az életét. Münsterben járt főiskolára design szakon, utána egy éven át rajzolóként dolgozott a hamburgi rajzfilmstúdióban. Hamburgban szerzett főiskolai diplomát illusztrátorként. Néhány éve Berlinben él és dolgozik. Van egy hatalmas íróasztala és egy festékekből, ecsetekből és papírokból álló jelentős gyűjteménye. Számos könyvkiadó és magazin munkatársa, és részt vesz reklámok készítésében is.

Köszönjük, hogy a Scholar Kiadó könyvét választotta.
Iratkozzon fel hírlevelünkre a www.scolar.hu honlapon,
vagy keressen minket a facebook.com/scolarklub oldalon.

Scolar Kiadó, 2023
1016 Budapest, Piroska utca 13.
Tel.: (06 1) 466 7648
scolar@scolar.hu; www.scolar.hu

Felelős kiadó: Érsek Nándor
Felelős szerkesztő: Kozma András
Tördelés: Hársfai László

ISBN 978-963-509-671-8

Nyomta és kötötte: Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató